

Та си е тръгналъ младъ Стоянъ,
 Люта го трѣска растрѣси,
 Въ пѣтъ му са крака скратиха;
 Додѣ до дома да иде,
 Додѣ майци си да каже,
 Майка му да го лѣкува
 Отъ жени отъ три бродници,
 Езикъ са въ гърло вжвлече,
 Не може Стоянъ да каже,
 Майка му да го лѣкува
 Отъ жени отъ три бродници,
 Нѣ ми са съ душа раздѣли.

4.

Нѣщо ми са чуй
 Вжвѣ пусто усой,
 Да ли ягне блѣе, (нане)
 Или мома пѣе,
 Или кавалъ свирѣ.
 Нето ягне блѣе (нане),
 Нето мома пѣе,
 Нето кавалъ свирѣ;
 Мехмедова майка
 За Алиа плаче,
 Прѣбила го Рада,
 Рада Софѣянка,
 Дѣ го е прѣбила,
 Тамъ го е и скрила,
 На мали-тѣ врата
 Подъ крива-та круша.
 Доръ пѣтли-тѣ пѣли,
 Пѣли потретили,
 Три пѣти са Рада
 На сѣдъ искарвали;
 Па не могле Рада
 На сѣдъ да отсѣдате,
 Че си дума Рада
 Се една-та дума,
 Се една-та дума
 Се хитра-та дума:
 Що тѣрси Алиа
 На мали-тѣ врата,
 На мали-тѣ врата